

Benedikt XVI. na uvítanou, letiště v Santiago de Cuba

Pane prezidente,
Páni kardinálové a bratři v biskupské službě,
Vážení státní představitelé,
Členové diplomatického sboru,
Dámy a pánové,
Drazí kubánští přátelé!

Pane prezidente, děkuji za vaše přijetí a vaše laskavá slova na uvítanou, kterými jste vyjádřil pocity kubánské vlády a kubánského lidu ve vztahu k Petrovu nástupci. Zdravím státní představitele, kteří nás provázejí, jakož i přítomné členy diplomatického sboru. Srdečně zdravím arcibiskupa Santiago de Cuba a předsedu Kubánské biskupské konference, mons. Dionisia Guillerma Garcíu Ibáñeze, arcibiskupa Havany, pana kardinála Jaime Ortegu y Alamino a další bratry biskupy z Kuby, jimž chci vyjádřit svoji duchovní blízkost. Zdravím také co nejsrdečněji věřící katolické církve na Kubě, drahé obyvatele tohoto krásného ostrova a všechny Kubánce, kdekoli se nacházejí. Všechny chovám v srdci a na všechny myslím v modlitbě, což bylo ještě tím intenzivnější, čím více se blížila vytoužená chvíle, kdy vás budu moci navštívit, jak se díky Boží dobrotě nakonec stalo.

Při svém příchodu nemohu opomenout zmínku o historické návštěvě Kuby, kterou uskutečnil můj předchůdce, bl. Jan Pavel II., který zanechal v duši Kubánců nesmazatelnou stopu. Jeho příklad a jeho učení je pro mnohé, věřící i nevěřící, jasným vodítkem, které pomáhá orientovat se v osobním životě i ve veřejné službě obecnému blahu národa. Jeho příchod na tento ostrov byl totiž něco jako lehký závan svěžího vzduchu, který dodal církvi na Kubě novou sílu, v mnohých probudil nové vědomí důležitosti víry a vybídnul je, aby otevřeli srdce Kristu. Svitla tak naděje, která podnítila touhu směle se přičinit o lepší budoucnost. Jedním z důležitých plodů oné návštěvy bylo zahájení nové fáze vztahů mezi církví a Kubánským státem v duchu větší spolupráce a důvěry, třebaže ještě zůstávají mnohé aspekty, ve kterých je možné a potřebné dosáhnout pokroku, zvláště v souvislosti s nepřehlédnutelným přínosem, který má náboženství ve veřejném prostoru.

Jsem hluboce potěšen, že s vámi mohu sdílet radost ze slavení 400. výročí objevu milostné sošky Panny Marie, *Caridad del Cobre*, která měla velký význam v osobním životě Kubánců. Všemi byla uctívána jako pravá matka kubánského lidu od samotného začátku i během historických proměn této země, zejména při získání nezávislosti. Úcta k „*la Virgen Mambisa*“ byla oporou víry a pobídkou k obhajobě a prosazování důstojnosti lidského života i základních práv člověka. Je tomu tak i nadále a silněji také dnes, kdy viditelně dosvědčuje plodnost hlásání evangelia na tomto ostrově i hluboké křesťanské kořeny, jež tvoří nejhlubší identitu kubánské duše. Ve stopách mnoha poutníků těchto století přál jsem si i já vydat se k „*El Cobre*“, poklonit se u nohou Matky Boží, abych jí poděkoval za pomoc, kterou poskytuje všem svým kubánským dětem, a poprosil ji o přímlovu, aby vedla kroky tohoto milovaného národa po stezkách spravedlnosti, pokoje, svobody a smíření.

Přicházím na Kubu jako poutník lásky, abych utvrdil své bratry ve víře a povzbudil v naději, která se rodí z přítomnosti Boží lásky v našich životech. Nosím ve svém srdci spravedlivá přání a legitimní touhy všech Kubánců, ať už se nacházejí kdekoli, jejich utrpení a radosti, jejich starosti a ušlechtilé tužby, a to jak lidí mladých, tak starších, mladistvých a dětí, nemocných a pracujících, vězněných a jejich příbuzných, jakož i chudých a potřebných.

Mnohé části světa dnes prožívají chvíle značných ekonomických těžkostí, které mnozí svorně spatřují v situaci hluboké duchovní a morální krize, jež člověka zbavila hodnot a ponechala jej bezbranného před ambicemi a egoismem určitých mocností, které neberou ohled na autentické dobro lidí a rodin. Nelze pokračovat dlouho tímto kulturním a morálním směrem, který přivodil situaci bolestnou a mnohými pocíťovanou. Pravý pokrok potřebuje naopak etiku, která do svého středu klade lidskou osobu a bere ohled na její autentické požadavky, zejména na její duchovní a náboženskou dimenzi. Proto se v srdci a mysli mnoha lidí stále více šíří jistota, že obroda společnosti a celého světa vyžaduje od lidí správná a pevná morální přesvědčení a vznešené hodnoty, které nejsou manipulovatelné omezenými zájmy, nýbrž odpovídají neměnné a transcendentní povaze lidského bytí.

Drazí přátelé, jsem si jist, že Kuba v této tak důležité chvíli svých dějin již hledí k zítřku, a proto se snaží obnovit a rozšiřovat svoje horizonty. Tomu bude napomáhat nezměrný poklad duchovních a morálních hodnot, které utvořily její pravou identitu a které jsou vtištěny do života a díla mnoha význačných otců vlasti, jako blahoslavený Jose Olallo y Valdes, Boží služebník Félix Varela nebo známý publicista a spisovatel José Martí. Církev účinně přispěla k prosazování těchto hodnot svou velkorysou, neúnavnou misijní a pastorační prací a obnovuje svůj úmysl sloužit nadále, lépe a bez ustání všem Kubáncům.

Prosím Pána, aby hojně požehnal této zemi a jejím dětem, zejména těm, kteří jsou znevýhodněni, marginalizováni a trpí na těle i na duchu, aby na přímluvu Naší Paní Caridad del Cobre, udělil všem budoucnost plnou naděje, solidarity a svornosti. Vřelé díky.

Přeložil Milan Glaser